

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס. 26 / ג'

מישיבת ועדת החינוך והתרבות, שהתקיימה
ביום ד', כ' באדר תשי"ח - 12.3.58,
בשעה 9.00.

נכחים - חברי הוועדה:

- ש. פרסיץ - היו"ר
- ר. הקסין
- פ. זוארץ
- ש. כפרי
- ח. מגורי-כהן
- ד. נצר
- ר. צברי
- א. רזיאל-נאור

מוזמנים:

ד"ר א. אבידור - המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות
מר שריד - המשנה למנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות
ד"ר קצנלבוגן - סגן המנהל הכללי

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ש. פרסיץ:

מהו מספר האנלפניתים בארץ?

א. רזיאל-נאור:

אין מספר כזה בעולם. גם בארצות-הברית
קשה לקבוע את מספר האנלפניתים.

ד"ר אבידור:

קשה לקבוע את מספר האנלפניתים בארץ משום
שישנם כאלה שיודעים עברית ואינם יודעים כל שפה אחרת, ויש כאלה שיודעים
עברית ואינם יודעים שפות אחרות.

אבל יש פה סטטיסטיקה לאנלפביתים
ועבורם מוקדש סכום של 40,000 ל"י.

א. רוזיאל נאור:

ד"ר אבידור:
חברת הכנסת רוזיאל-נאור שאלה, מה הן
כיתות ראשית דעת. - כיתות אלה
מיועדות לנשים אשר לרוב הן קבוצות קטנות בנות 5-6 נשים. זה
ראשית דעת ולא הנחלת הלשון. בכיתות הללו לומדים גם קצת חשבון.

היא הוסיפה ושאלה: מה הן הפעולות
האמנותיות והתרבותיות בישובי עולים המופיעות בסעיף 307.
- פעולות התרבות שלנו, כגון: הרצאות, שיחות ועוד, בישובים,
אם הן אינן מלוות ע"י פעולה אמנותית, הרי שמספרן קטן מאד.

נשאלתי עוד: מהו מספר המדריכים
בהתנדבות. - בשנה זו מספר המתנדבים הוא 1500, הסכום המוקדש לסעיף
זה הוא לצורך הסעת המתנדבים וארגונם.
ועוד שאלה היתה: מה הם האמצעים
החזותיים והמשמעתיים. - חזות אחת זה הרדיו. אגב, פעולה זו
הולכת ומתיקרת. הרדיו זהו משק סגור והוא יקר עוד יותר.
נוסף לכך יש לנו עוד אמצעים אחרים כמו כרזות. אנו חושבים להדפיס
לשנה הבאה תמונות עם הסברים.

חברת הכנסת זברי שאלה על עולים שבישובי
העולים: - עולים יממש זה שליש בערך. האחרים מרוכזים בערים.

(ב) לשאלתה: האם ההתנדבות בהנחלת
הלשון יורד או עולה? - ההתנדבות ^{מלבד} מצב של עליה; יש יותר התנדבות,
יש התנדבות מצד חוגי תלמידים ונוער, ארגוני עובדים, מועצות פועלים
ולפעמים גם מצד עובדי המדינה. לפעמים פונים גם אל ארגוני עולים,
אם העליה היא מפרס, אזי פונים אל התאחדות עולי פרס ובכך מצליחים
לגייס מתנדבים.

ביחס לאנלפביתים רצוני למסור, כי אני
בכל זאת שאלתי בלשכה הממשלתית לסטטיסטיקה, ותשובתם היתה כי מספרם
הוא כ-15% מכלל המבוגרים, מגיל 12 שנים ומעלה. אוכלוסייה זו יכולה
למנות מיליון נפש, רק יהודים. יוצא שבין היהודים יכולים להיות
150 אלף אנלפביתים.

ד. הקסין:
בהצעת התקציב הוקצב סכום של 20 אלף ל"י
לספרי דת למוסלמים. אני רוצה לדעת,
מדוע זה מופיע כאן ולא בתקציב משרד הדתות?

ח. סגורי-כהן:
בסעיף הענקות למוסדות לאמנות ותרבות
הוקצב סכום של 110 אלף ל"י ל-40 מוסדות.
רציתי לדעת אם ביחס ל"בצלאל" חל איזה שינוי.

מר שריד:
יש להניח שלא יחולו שינויים.

ה"ר ש. פרסיץ:
אתה יכול להציע הצעות בענין זה.
לא הגדילו את הסעיף הזה משנה שעברה.
אתה יכול להציע ואפשר יהיה לעשות זאת לפי המקובל.

ד. הרטין:
פעולות תרבות למעוטנים. הייתי רוצה לדעת
כיצד הן ניתנות להם? האם הן מגיעות
לפני הערבי? ומהי צורת הפעולות?

פ. זוארץ:
בעקבות הדברים שנאמרו לגבי הנשים מארצות המזרח, ברצוני להוסיף ולומר: החלק הארי מהן, מגיל 35 ומעלה, אין להן שום השכלה ואין להן אפילו דעה משלהן. הן מעונינות בקבלת שיעורי ערב, אך הן מתנישות ללמוד משום שנותן ההוראה הוא מורה ולא מורה. אם היתה מורה ולא מורה, הן היו באות לקבל את השיעורים ברצון רב.

מר שריד: התשובות תינתנה בשבוע הבא.

היו"ר ש. פרסיץ: אני רוצה להעמיד שאלה חשובה, ושאלה זו גרמה שלא יכולתי לעצום את העיניים מסך כל הלילה.

אני עובדת מסך כל השנים הללו בוועדת החינוך מתוך כוונה כנה, לתרום את תרומתי לקידום החינוך במדינה, ולכל אחד ואחד מאתנו יש מאזן הפעולות שלו ויודע מה השגנו ומה לא השגנו.

אני עוד לא בליתי שנים כאלה של חוסר עבודה כמו שאני מבלה בזמן האחרון. עוד לא נתקלנו מצד שר החינוך קודמים ביחס כזה כפי שמתייחס שר החינוך מר ארן לוועדת החינוך. אינני יודעת מניין הוא קיבל את האינספורציה שלו. כל דבר שיוצא מכאן בדון, לאחר מכן, אפריורי בהתנגדות.

לציין כי ראשית דבר, אני חפצה / אנחנו מביאים הצעותינו לוועדה לטיפול, אף פעם הן אינן מרעישות, תמיד הן מכוונות לשפר את הנקודה החלשה. בישיבת אתמול אמרו אנשי משרד החינוך לגבי הסעיפים הגדולים: לזה הם מתנגדים ואילו לחלק השני הם אינם תומכים. אני חפצה לשאול את חברי הוועדה: מדוע זה כך? הרי היו כאן הצעות אשר נתמכו ע"י רוב חברי הוועדה, האם יתכן דבר כזה באיזה שהוא מקום דימוקרטי? חושבני שדברים אלה אינם יכולים לעבור ללא תגובה. הייתי רוצה לדעת אם חברת הכנסת הקסין מצטרפת לדעתי זו.

א. רזיאל-גאור: צר לי שאנשי החינוך אינם נוכחים. התמרסרותי איננה מופנית כלפי משרד החינוך כי הם פועלים לפי ההוראות הניתנות להם. אולם יחסו של שר החינוך לוועדת החינוך עבר כל גבול. נדמה לי שלא היה דבר כזה שלפני הדיון על התקציב ששר אינו מופיע בפני הוועדה. יש בכל זאת איזו השפעת גומלין, וחיבת להיות השפעת גומלין.

לדעתי, אין זה ענין להביא את הדברים בפני ועדת הכספים. חייבים להעלות דברים אלה בפני הנשיאות וועדת הכנסת.

לדעתי, מצב זה מביא לידי הרגשה שמשרד החינוך מסתייג מעצם העובדה שוועדת החינוך מסונה על הדברים. חושבני שיו"ר ועדת הכספים, מר גורי, לא צדק בשאלה כפי שהוא הציג אותה. הוא לא היה צריך לשאול את אנשי משרד החינוך אם הם תומכים או לא.

ש. כפרי: לא יכולתי להיות נוכחת בישיבת ועדת המסנה ואף לא שמעתי מה אמרו נציגי משרד החינוך. אבל אני רוצה לומר כמה מלים על שיתוף הפעולה של שר החינוך בוועדת החינוך. אני משתתפת בישיבות ועדת השירותים הציבוריים, ושם יש לנו מגע עם שני משרדים - משרד הסעד ומשרד הבריאות. גם שם היה לנו דיון על התקציב. רצוני לומר כי שר הסעד אף פעם לא השתתף בישיבות אלה. השתתפו סגן שר הסעד - מר רוזנברג, ומנהל משרד הסעד - מר ברסלע. וכשהתחיל הדיון בתקציב משרד הבריאות, גם שר הבריאות לא הופיע, הופיע ד"ר בטיש - המנהל הכללי של משרד הבריאות. אולם גודמן גם שדנו בתיקון חוק רופאי השיניים, ואז יונה ועדת השירותים הזמין את שר הבריאות ובקשו להסביר בפנינו את התיקון (היו"ר ש. פרסיץ: האם את חושבת שזה בסדר?)

אני חושבת שיחסו של שר החינוך לוועדה

הוא ענין אישי.

באשר להתחשבות עם החלטותיה של ועדת החינוך והתרבות, זוהי, לדעתי, נקודה שניה. אני רוצה לומר ליושבת-ראש, כי אני עוקבת אחרי עבודתה של הוועדה השניה, ואינני יודעת אם השפעתנו על הבעיות המתעוררות בוועדה היא כל כך רבה. ישנה דעה האומרת, שוועדת כנסת אינה ועדה מבצעת. היא אינה יכולה להתערב משום שהיא נתקלת בהגבלות גדולות. חבר הכנסת הראל, חבר ועדת השירותים, זאשר הוא גם חבר סיעתך, גברתי היושבת-ראש, שומר על העמדה הזו. הוא אומר כי מתפקידנו לקבוע עמדה, ואחרי זה אנחנו מסיימים את עבודתנו. כמו כן אומר חבר הכנסת הראל, שהוועדה אינה מבצעת את

כך הם הדברים גם בוועדת השירותים, וזה לא רק לגבי התקציב; לגבי התקציב יש קשיים עצומים. התקציב הונח על שולחן הכנסת, ואז זה ברשותה של הכנסת; הכנסת רשאית לקבוע דברים - כך אמרה חברת הכנסת רזיאל-נאור - זה פרלמנטרי. אבל השינויים שנעשים עקב התביעות הם מאד קטנים. הנני יושבת-ראש ועדת משנה לילדים מפגרים, הופעתי בוועדת הכספים ודברתי על בעיה זו, חברי ועדת הכספים שמעו אותי אבל מה תהיה התוצאה המעשית, אינני יודעת.

ג. הקטין:

אני חולקת על דעתה של חברת הכנסת כפרי. אני חושבת שכל מסשלה מושפעת מדעת הציבור. אני לא רק חושבת אלא בטוחה שהממשלה מושפעת, ואני רואה שינויים רבים שנעשו עקב כך. אם לא היו מתערבות חברות הכנסת, ודאי שלא היה חל כל שינוי משום כך נראה לי כי כאשר מתאחדות כל הסיעות, הרי שינוי סיכוי להגיע לידי איזה שהוא שינוי.

אינני מבטלת את ערך הוועדות, והנה, למשל, בכוחה של ועדת הכספים להחליט על דברים, ושר האוצר איננו פוסח על ישיבות ועדת הכספים. סמכותה של ועדה זו, כיתר הוועדות, היא די מוגבלת אבל באותה מסגרת אפשר לשנות.

ועדת השירותים הציעה חוק, על דעת עצמה, והוא עבר. ואזכיר עוד כי נראשית הדיון על התקציב השנה, גב' פרסיץ ציינה בסיפוק כי יש סוף סוף השפעה על עבודתה בוועדה. גם חברת הכנסת רזיאל-נאור תמכה בהערכתה של היושבת-ראש ביחס להתקדמות בעניני חינוך. אני מבינה שגב' פרסיץ רצתה את השתתפותו של שר החינוך.

היו"ר ש. פרסיץ:

אם פעם שר החינוך לא היה מופיע, הרי היה יכול להתנצל שלא יכול היה לבוא.

ג. הקטין:

גם בוועדת הפנים מופיע שר הפנים לישיבות הוועדה. לדעתי, אם היינו מודיעים לשר החינוך להופיע לישיבות ועדת החינוך, הוא ודאי היה מופיע. אינני יודעת אם גב' פרסיץ הזמינה אותו והוא לא בא. אבל אם לא הזמנו אותו, הרי אנו, כוועדה, איננו יכולים לסעון כנגדו - ואינני מדברת להערכתה האישית של השר - אם אין זה פוגע בעבודת הוועדה.

ביחס לסמכויות הוועדה: אינני יודעת מדוע יש להסתמך על דבריו של חבר הכנסת הראל. הרי אפשר אחרת: לסייר, לדון ולסיים.

ח. סגורי-כהן:

עבודת הוועדה, נראית לי, כסימפוזיון, מציגים שאלות חברי הוועדה, מתן התשובות ע"י אנשי משרד החינוך. כל זה נעשה בהבדל של שינויים קטנים בלתי-נראים לפנינו, היינו שומעים את נציגי המשרדים, וכל משרד היה מגיש את תקציבו, היינו שומעים חוות דעת כיצד לעזור להם; מה הם הדברים שהם דורשים, והוועדה היתה באה לעזרתם. כל אחד היה מביע דעתו מבלי להתחשב מה יאמר שר האוצר או הממשלה. ואילו עתה, הנציגים אינם מעיזים לומר משהו בניגוד

המנוגד לקו שלהם. נוצר מצב כזה שהוועדה אינה יכולה ללכת באיזה שהוא כיוון, משום שהם כבר מעמידים בפני הוועדה מה הם הדברים האפשריים ומה הם הדברים הבלתי אפשריים. מצב כזה לא היה קיים עד כה.

אני הייתי מציע, כי במקום שאנו נבזבז זמן כה רב בישיבות הוועדה, נסייר פעם בשבוע או פעם בשבועיים, משום שאני רואה כי לאחר שאנחנו מסיירים יש תועלת בדבר. דעת הקהל היא אחרת. זה אולי סרתיע והדברים באים על תיקונם.

אני מסכם ואומר: נמטע בישיבות הוועדה ונרבה בסיורים, ואני מציע סיורי פתע.

הציאל-נאור:
רצוני להשיב לדבריה של חברת הכנסת כפרי: בראשית ימי הכנסת הראשונה, כשהוועדה שנקראה בזמנו הוועדה המתמדת, ועכשיו היא נקראת ועדת הכנסת - דובר על סמכויות הוועדות ועל שיטת עבודת הוועדות. אז היתה גישה אחת, אשר דרשה שכל ועדה תהיה לא רק הממונה על המשרד המתאים, תסייר וכו', אלא שהם גם יכיננו את התקציב. שיטה זו לא נתקבלה, והוחלט שהתקציב יהא מוכן ע"י הממשלה וראילן את, חברת הכנסת כפרי, אומרת שהוא הוכן במסלה והוא הוגש. מה לנו לטעון עכשיו, הרי זה מאוחר מדי, ואיננו יכולים להשפיע על הכנת התקציב לאחר שהוגש.

לפנים השר היה קורא לוועדה ומתייעץ עמה. השר הקודם גמר את תקופת כהונתו, והיה אינטרסו, ובמשך הזמן הוכן התקציב במשרד כפי שהוכן. רוצים להוציא מאתנו את עיבוד התקציב ע"י הכנסת.

נאמרו דברים איומים בוועדה; קבעו סכומים כגון: 30 אלף ל"י לספריות, 30 אלף ל"י לחינוך גופני וכו' וכו'. אני שואלת: מהו הזעזוע הנפשי שהתחולל כאן? הרי הוועדה אישרה שינויים כאלה בגבולות שהסכום המכסימלי ביותר היה 250 אלף ל"י. הופענו בפני ועדת המשנה עם ועדת הכספים בהשתתפות נציגי משרד החינוך. מר גורי - יו"ר ועדת הכספים, מטעם מפא"י - היה שם. מר גורי שאל את אנשי משרד החינוך, כאילו זה משתמע אישור מהם על החלטות ועדת המשנה: האם אתם מסכימים? לדעתי, השגיאה היסודית בהצגת השאלה בצורה זו, משפיעה על הכל. לעומת זאת נציגי משרד החינוך היו צריכים לענות כי אלו הן החלטות ועדת החינוך, אך הם אמרו דברים אחרים ממה שהם אמרו פה. ד"ר אבידור אמר: לחלק מהחלטות אנו לא מסכימים ולחלק אחר אנו לא תומכים.

עכשיו יושבת ועדת הכספים וההצעות של ועדת החינוך מוגשות לא ע"י מישהו שהשתתף בוועדת המשנה, והן מוסברות רק ע"י נציגי משרד החינוך אשר אמרו, כי לחלק הם אינם תומכים ולחלק הם אינם מסכימים. עקב כך חבר הכנסת גורי נזכר בהלצה אשר התאימה לתשובתו של ד"ר אבידור.

היו"ר ש. פרסיץ:
אני יושבת בכנסת מיומה הראשון של הכנסת, ואתי עוד כמה חברות. אני חפצה לומר לכם כי ביסו של שר החינוך מר שזר לא עמדה שאלה של הזמנת שר. אם השר מקשיב לוועדה הצמודה למשרדו, אם הוא מקשיב למכונה הפרלמנטרית הזו, ואם הוא מתחשב עם ההשפעה הציבורית, אזי הוא רואה את הדבר הזה כעזר לעבודתו והוא מביא לפני שהוא מעלה את הדברים האלה באיזה שהוא פורום. כך היה נוהג השר שזר, כך היה נוהג השר די-נור, כך נוהג השר אשכול, כך נוהג המנוח קפלן וכך נוהג השר בר-יהודה, שייבדל לחיים.

אני רואה ששר החינוך מחרים את ועדת החינוך באופן סיסטמטי. ויש היסטוריה לדבר. אתם חייבים לדעת כי ישנה חליפת סכתבים בין שר החינוך לבין יושבת-ראש ועדת החינוך. באחד הסכתבים הוא נזף בי ואף האשים אותי בהפרעת עבודת משרדו ע"י זה שנציגי משרדו, אשר הם פקידים בכירים, להיעדר מהמשרד דוקא בשעות העבודה הבודדות, משום שאני קוראת לישיבות הוועדה פעמיים בשבוע.

לקחתי את תקנון הוועדות וכתבתי לו כי הזמנתנו היא רק סימן עדיפות או הבעת הצורך לשמוע אינפורמציה זו או אחרת. ואם אין הזמנה מפורטת מאתנו, אין לראות את הדבר הזה כי אם עדיפות. ואני הפניתי אותו לסעיף זה וזה בתקנון הוועדות. לא נכנסתי אתו לשום פולמוס. מיני אז שר החינוך לא הופיע.

והנה, נציגי משרד החינוך בישיבת הוועדה אמרו אחרת סמה שאמרו בישיבת ועדת המשנה עם ועדת הכספים. חברי ועדת הכספים היו רק חברי הכנסת גורי ולוי. מר גורי שאל: מה עמדת משרד החינוך? ד"ר אבנדר ענה: לחלק מההצעות אנחנו מתנגדים ולחלק אחר איננו תומכים. מאז חל שינוי. אני שואל את חברי הוועדה: מדוע זה כך? ולמה נחוץ פרלמנט בישראל? מה כל הקומדיה הזו? יתכן ורצוי לקיים שיחת בירור עם השר. חושבני כי עלינו לכתוב לשר החינוך כי יוצאים לדבר אתו על היחסים שבינו לבין הוועדה. הנה, שר החינוך מופיע בוועדת הכספים ואילו בוועדת החינוך הוא אינו מופיע.

ש. כפרי:

רצוני לומר כי ישנם דברים אשר הם אינם בסמכותנו, ואיננו יכולים לקבוע אותם בפסקנות כזו. לא רק בסמכותנו, גם ביכולתנו. הערכתו האישית של שר, הוא רשאי. אני חושבת שאנו צריכים להתרכז רק בנקודה אחת: פעולותיה של ועדת החינוך והתרבות. לא נהוג שהשר יבוא דוקא בדיון על התקציב; הוא יכול לבוא כאשר מזמינים אותו.

אני בהחלט מסכימה לדעתך שאין צורך בשניים-שלושה אנשי עבודה. אין פה בקשה במרצת שד"ר קצנלבוגן יבוא *Next*

רצוני להסביר את דברי בקשר למה שאמרתי על חבר הכנסת הראל. חבר הכנסת הראל לא התנגד לסיורים והוא אף הצטרף אליהם. ועדת החינוך חייבת להתרבות בסיורים. אנחנו בקיים ישיבה אחת בשבוע ויחד עם זה נסייר.

היו"ר ש. פרסיץ: כולנו מסכימים להצעה המעשית הזו, להתרבות בסיורים.

ר. צברי: גם אני חושבת שפעולתנו תהיה הרבה יותר רעננה כשתבוא בעקבות סיורים.

בקשר למה שנאמר כאן, רצוני לומר כי אנו לא צריכים להיות רגילים. אני רואה כי גב' פרסיץ רגישה מאד לענין זה. בכוון, אני מתארת לי שהיו יחסים עם השרים הקודמים, והיו יותר קרובים; זוהי גישתו של אדם. אם השר איננו מוצא צורך לבוא לישיבות הוועדה, והוא סומך על אנשיו, הרי הברירה בידו. (היו"ר ש. פרסיץ: הוא מפריע).

אני עוד לא רואה שהוא מפריע. אם הוא רוצה לבוא, יבוא. הוא שולח את אנשיו, יש חלוקת עבודה ויש סטנוגרמות, וכל זה בא בפניו. אילו שאלתם אותי, הייתי אומרת כי אני מצדי, כחברת מפא"י הייתי רוצה שהשר שלי ישב כאן. אבל אני חושבת שאני עושה את עבודתי. והיא, אם תתעורר בעיה שמחייבת את השתתפותו של השר, הרי שנוכל לכתוב לו.

ועוד אני רוצה לומר בענין ועדת המשנה עם ועדת הכספים, אינני מבינה מה היה כאן. הרי אפשר היה להגיד שהוועדה כך החליטה. מכל מקום נראה לי, כי הדברים הנאמרים מעל במת הכנסת משפיעים יותר מאשר כל הדברים האלה; הם חודרים לאט לאט ומשפיעים על המשרדים. ויש לנו הוכחות על כך; אם הם אינם משפיעים מיד, הרי שהדברים נאשים לאט לאט, וזה בזכותה של הוועדה. לכן אני חושבת, שאם ישנם פה עוד חברים הסבורים שיחסו של השר איננו תקין, אזי בשבוע הבא נוכל לפזמין אותו ונבדר אתו את כל הדברים הללו.

חברות מפא"י היו נגד משהו - לא חשוב כרגע
מה - כי בוועדה נוצר רוב וההחלטה נקבעה

א. רזיאל-נאור:

על פי רוב חברי הוועדה.

אני נוהגת תמיד, וכך נוהגים בכל ועדות
המסנה להודיע כי היתה דעת רוב ודעת מעוט.

הי"ר ש. פרסיץ:

כך נוהגים לעשות כולם.

צדקה חברת הכנסת רזיאל-נאור כי צריך היה
להדגיש מי התנגד ומי לא התנגד, אבל בתוך הפרוטוקול נרשם כל זה.

בקשר להחלטות הללו, אינני יודעת מדוע
אנין להיות מצב שההחלטות האלה שנתקבלו בוועדת החינוך יועברו ללא
התאמתן בוועדת הכספים, ומדוע אנחנו לא יכולים לדרוש מוועדת הכספים
את עזרתם משום שחל שינוי. מאמש.

אני מציע שהוועדה תחליט או שהוועדה
תסיל על יושבת-ראש ועדת החינוך שהיא

ה. מנצ'ל-כהן:

תספיק בפני ועדת הכספים.

רק לפני יומיים סיכמנו שאנחנו בוחרים
ועדת משנה, וועדה זו תבוא במגע עם ועדת
הכספים. בוועדת הכספים ישב חבר הכנסת לוי, ואין להאשים את יושב-
ראש ועדת הכספים על כך הוא לא הגיב. מר גורי קבל את בקשת גב' פרסיץ
לתשומת לבו, והוא דחה את הסיכום עד למחרת בבוקר.

ג. הקטיץ:

מר גורי אמר כי ועדת הכספים תתחיל לדון
בענין משרד החינוך והתרבות בשעה 10, והנה
המפקד, לא הכפיקו נציגי משרד החינוך לשבת 10 דקות בישיבת הוועדה, נאמר
להם כי בעוד 10 דקות עליהם להיות נוכחים בישיבת ועדת הכספים, ואנחנו
נשארו אפילו ללא אפשרות לספל בעניני תקציב התרבות; בעניני החינוך
יש לנו אתמול, ובעניני תרבות טרם סיימנו.

הי"ר ש. פרסיץ:

אני מציעה לשאול את מר גורי אם יש המשך
לדיון.

ש. כפרדי:

ברשותכם, אני אעביר פתק למר גורי ואשאל
אותו.

הי"ר ש. פרסיץ:

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.